



## Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

της 8ης Μαΐου 2024\*

«Πρόσβαση στα έγγραφα – Προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Έγγραφα σχετικά με τις αποζημιώσεις και τα έξοδα που καταβάλλονται σε μέλος του Κοινοβουλίου, καθώς και με τους μισθούς και τις αποζημιώσεις των κοινοβουλευτικών βοηθών του – Άρνηση πρόσβασης – Εξαίρεση που αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 – Προστασία εννόμων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων – Αναγκαιότητα της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για συγκεκριμένο σκοπό δημοσίου συμφέροντος – Άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725»

Στην υπόθεση T-375/22,

**Luisa Izuzquiza**, κάτοικος Βερολίνου (Γερμανία),

**Arne Semsrott**, κάτοικος Βερολίνου,

**Stefan Wehrmeyer**, κάτοικος Βερολίνου,

εκπροσωπούμενοι από τον J. Robjoy, BL,

προσφεύγοντες,

κατά

**Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου**, εκπροσωπούμενου από τους N. Lorenz και J.-C. Puffer,

καθού,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους M. van der Woude, πρόεδρο, R. da Silva Passos (εισηγητή), S. Gervasoni, N. Róltorak και T. Rynne, δικαστές,

γραμματέας: A. Μαργέλης, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 5ης Οκτωβρίου 2023,

\* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

## Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή που άσκησαν δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγοντες Luisa Izuzquiza, Arne Semsrott και Stefan Wehrmeyer ζητούν την ακύρωση της απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με στοιχεία Α(2021) 10718C, της 8ης Απριλίου 2022 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση πρόσβασής τους σε έγγραφα του Κοινοβουλίου που περιέχουν πληροφορίες σχετικές με τις αποζημιώσεις που έλαβε ο Ιωάννης Λαγός και οι κοινοβουλευτικοί βοηθοί του.

### I. Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Ο Ι. Λαγός ανέλαβε καθήκοντα μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 2 Ιουλίου 2019, κατόπιν εκλογής του στην Ελλάδα.
- 3 Στις 7 Οκτωβρίου 2020 το Εφετείο Αθηνών καταδίκασε τον Ι. Λαγό σε φυλάκιση δεκατριών ετών και οκτώ μηνών και σε χρηματική ποινή για συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης, καθώς και για δύο ήσσονα αδικήματα.
- 4 Στις 27 Απριλίου 2021, κατόπιν αιτήματος των ελληνικών αρχών, το Κοινοβούλιο ήρε την ασυλία του Ι. Λαγού. Στη συνέχεια, αυτός συνελήφθη από τις βελγικές αρχές και παραδόθηκε στις ελληνικές αρχές. Σήμερα, ο Ι. Λαγός εκτίει την ως άνω ποινή φυλάκισης στην Ελλάδα.
- 5 Μετά την ποινική καταδίκη του, την άρση της ασυλίας του και τη φυλάκισή του, ο Ι. Λαγός δεν παραιτήθηκε από το αξίωμα του ευρωβουλευτή. Το δε Κοινοβούλιο δεν ενημερώθηκε από τις ελληνικές σχετικά με τυχόν έκπτωση του Ι. Λαγού από το βουλευτικό αξίωμα μετά την καταδίκη του.
- 6 Στις 7 Δεκεμβρίου 2021 οι προσφεύγοντες υπέβαλαν στο Κοινοβούλιο αίτηση πρόσβασης σε έγγραφα που αφορούσαν τον Ι. Λαγό (στο εξής: αρχική αίτηση) βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).
- 7 Με την αρχική αίτησή τους οι προσφεύγοντες ζήτησαν πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα τα σχετικά με τις αποζημιώσεις που είχαν χορηγηθεί στον Ι. Λαγό μεταξύ 7ης Οκτωβρίου 2020 και 7ης Δεκεμβρίου 2021, ήτοι, πρώτον, τα έξοδα μετακίνησης, παραμονής και τις σχετικές δαπάνες, δεύτερον, την ημερήσια αποζημίωση ή την «αποζημίωση παραμονής», τρίτον, την αποζημίωση γενικών εξόδων και την επιστροφή των εξόδων για τα μαθήματα γλωσσών και πληροφορικής και, τέταρτον, τις δαπάνες που συνδέονται με τους μισθούς των διαπιστευμένων κοινοβουλευτικών βοηθών και των τοπικών κοινοβουλευτικών βοηθών.
- 8 Τα έγγραφα στα οποία ζήτησαν πρόσβαση οι προσφεύγοντες περιλάμβαναν ενδεικτικά: πρώτον, το σύνολο των αιτήσεων, αποδείξεων πληρωμής, παραστατικών εξόδων, εισιτηρίων, δελτίων οδομέτρου, τιμολογίων ή εκκαθαριστικών σημειωμάτων που προσκόμισε ο Ι. Λαγός σε σχέση με τις αποζημιώσεις· δεύτερον, το σύνολο των εγγράφων που συνδέονται ή σχετίζονται με την επιστροφή των αποζημιώσεων και, τρίτον, το σύνολο της αλληλογραφίας με το γραφείο του

- I. Λαγού, συμπεριλαμβανομένης της εσωτερικής αλληλογραφίας και της αλληλογραφίας με τρίτους, κατά το μέρος που αφορά τις αποζημιώσεις, καθώς και την αλληλογραφία με τις διοικητικές υπηρεσίες του Κοινοβουλίου.
- 9 Στις 17 Ιανουαρίου 2022, κατόπιν ανταλλαγής μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με το Κοινοβούλιο, οι προσφεύγοντες δέχθηκαν να περιορίσουν το περιεχόμενο της αρχικής αίτησης στα έγγραφα που αφορούν το χρονικό διάστημα από 7 Οκτωβρίου 2020 έως 7 Μαρτίου 2021 (στο εξής: επίμαχη περίοδος).
  - 10 Με την από 4 Φεβρουαρίου 2022 απόφασή του (στο εξής: αρχική απόφαση), το Κοινοβούλιο αρνήθηκε να παράσχει στους προσφεύγοντες πρόσβαση στα έγγραφα τα οποία αφορούσε η αρχική αίτηση.
  - 11 Στις 28 Φεβρουαρίου 2022 οι προσφεύγοντες υπέβαλαν στο Κοινοβούλιο επιβεβαιωτική αίτηση δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, ζητώντας την αναθεώρηση της αρχικής απόφασης.
  - 12 Το Κοινοβούλιο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία ενημέρωσε τους προσφεύγοντες ότι, αφού έλαβε υπόψη τον περιορισμό του αντικειμένου της αρχικής αίτησης στην επίμαχη περίοδο, εντόπισε έγγραφα που αφορούσαν τις ακόλουθες κατηγορίες: τον μισθό του I. Λαγού, την αποζημίωση παραμονής του, την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού του, τους μισθούς των διαπιστευμένων και των τοπικών κοινοβουλευτικών βοηθών του και την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού των διαπιστευμένων και των τοπικών κοινοβουλευτικών βοηθών του. Επικαλούμενο το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001 και το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39), το Κοινοβούλιο επιβεβαίωσε την αρχική απόφασή του να αρνηθεί στους προσφεύγοντες την πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα.

## II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 13 Κατόπιν πρότασης του εισηγητή δικαστή, στο πλαίσιο των αποδεικτικών μέσων που προβλέπονται από το άρθρο 91, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του, το Γενικό Δικαστήριο διέταξε το Κοινοβούλιο να προσκομίσει πλήρη αντίγραφα των εγγράφων στα οποία είχε απαγορευθεί η πρόσβαση. Το Κοινοβούλιο ανταποκρίθηκε στο αίτημα αυτό, αλλά τα εν λόγω έγγραφα δεν κοινοποιήθηκαν στους προσφεύγοντες, σύμφωνα με το άρθρο 104 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 14 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγοντες δήλωσαν ότι, παρά τα όσα είχαν προβάλει με το δικόγραφο της προσφυγής, αποσύρουν από τους λόγους ακυρώσεως και τα επιχειρήματά τους τον ισχυρισμό ότι ένας από τους σκοπούς που επιδίωκαν με την αίτηση πρόσβασης στα επίδικα έγγραφα ήταν να συμβάλουν στην κατανόηση από το κοινό των κανόνων του Κοινοβουλίου σχετικά με τη διαδικασία άρσης της βουλευτικής ασυλίας. Η δήλωση αυτή των προσφευγόντων καταχωρίστηκε στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζήτησης.

- 15 Οι προσφεύγοντες ζητούν κατ' ουσίαν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
  - να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 16 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
  - να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

### III. Σκεπτικό

- 17 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αφορά παράβαση των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 και του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725 και ο δεύτερος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικός, παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001.

#### **Α. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίον προβάλλεται παράβαση των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 και του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725**

- 18 Οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 2018/1725 επιβάλλει στο Γενικό Δικαστήριο να προβαίνει «σε στάθμιση των διαφόρων αντιτιθέμενων συμφερόντων», προκειμένου να κρίνει αν η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα «συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας», ακόμη και αν διαπιστωθεί προσβολή έννομου συμφέροντος. Κατά τους προσφεύγοντες, δεν αρκεί να θεωρήσει το θεσμικό όργανο ότι, λόγω της επίμαχης διαβίβασης, είναι πιθανή η προσβολή των εννόμων συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων. Με την καθιέρωση της στάθμισης των συμφερόντων κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 2018/1725, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, το Γενικό Δικαστήριο διαθέτει μεγαλύτερη εξουσία εκτιμήσεως από εκείνη που διέθετε στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1).
- 19 Κατά τους προσφεύγοντες, επίσης, το Κοινοβούλιο δεν φαίνεται να αμφισβητεί ότι το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 2018/1725 απαιτεί ρητώς στάθμιση των συμφερόντων. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως περιέχει δύο σκέλη.
- 20 Με το πρώτο σκέλος προβάλλεται ότι εφαρμόστηκε εσφαλμένως η προϋπόθεση της αναγκαιότητας της διαβίβασης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται στα έγγραφα των οποίων ζητήθηκε η γνωστοποίηση. Με το δεύτερο σκέλος, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το Κοινοβούλιο εσφαλμένως κατέληξε, μετά από στάθμιση των διαφόρων αντιτιθέμενων συμφερόντων, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του

- κανονισμού 2018/1725, στο συμπέρασμα ότι η διαβίβαση των επίμαχων δεδομένων δεν συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας, λαμβανομένων υπόψη των εννόμων συμφερόντων του Ι. Λαγού και των βοηθών του.
- 21 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατοικεί ή έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος έχει δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, με την επιφύλαξη των αρχών και των προϋποθέσεων που καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 294 ΣΛΕΕ. Σύμφωνα με την αιτιολογική του σκέψη 1, ο κανονισμός 1049/2001 αποτελεί ειδικότερη έκφραση της βούλησης που διατυπώνεται στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, το οποίο προστέθηκε με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, να διανοιχθεί μια νέα φάση στη διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες. Όπως υπενθυμίζεται στην αιτιολογική σκέψη 2 του εν λόγω κανονισμού, το δικαίωμα πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων συνδέεται με τον δημοκρατικό χαρακτήρα των οργάνων αυτών (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2015, Dennekamp κατά Κοινοβουλίου, T-115/13, EU:T:2015:497, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
  - 22 Εξάλλου, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφο του οποίου η γνωστοποίηση θα έθιγε την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, σύμφωνα, ιδίως, με τη νομοθεσία της Ένωσης για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
  - 23 Κατά τη νομολογία, όταν υποβάλλεται αίτηση πρόσβασης σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 2018/1725, εφαρμόζονται πλήρως οι διατάξεις του κανονισμού αυτού (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, ClientEarth και PAN Europe κατά EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, σκέψη 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
  - 24 Επομένως, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να διαβιβαστούν σε τρίτους βάσει του κανονισμού 1049/2001 μόνον εάν η διαβίβαση αυτή, αφενός, πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο α' ή β', του κανονισμού 2018/1725 και, αφετέρου, συνιστά νόμιμη επεξεργασία, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 5 του ίδιου κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2014, Strack κατά Επιτροπής, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, σκέψη 104).
  - 25 Συναφώς, κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725, διαβιβάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε εγκατεστημένους στην Ένωση αποδέκτες που δεν είναι όργανα και οργανισμοί της Ένωσης μόνον εφόσον ο αποδέκτης αποδεικνύει ότι η διαβίβαση δεδομένων είναι αναγκαία για συγκεκριμένο σκοπό δημοσίου συμφέροντος και εφόσον ο υπεύθυνος επεξεργασίας, όταν υπάρχει λόγος να θεωρηθεί ότι ενδέχεται να θιγούν τα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων, διαπιστώσει ότι η διαβίβαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τον συγκεκριμένο αυτόν σκοπό συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας, αφού προηγουμένως προβεί αποδεδειγμένα σε στάθμιση των διαφόρων αντιτιθέμενων συμφερόντων.
  - 26 Ως εκ τούτου, από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725 προκύπτει ότι η διάταξη αυτή εξαρτά τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τη σωρευτική συνδρομή πλειόνων προϋποθέσεων.

- 27 Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725, όπως έχει ερμηνευθεί από τον δικαστή της Ένωσης, εναπόκειται κατ' αρχάς στον αιτούντα την πρόσβαση να αποδείξει την αναγκαιότητα της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για συγκεκριμένο σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Για την πλήρωση της προϋπόθεσης αυτής, πρέπει να αποδειχθεί ότι η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι το καταλληλότερο από τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει ο αιτών και τελεί σε αναλογία προς τον σκοπό αυτόν, πράγμα που υποχρεώνει τον αιτούντα να προβάλει συγκεκριμένους και θεμιτούς δικαιολογητικούς λόγους [βλ. απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest)* κατά Επιτροπής, T-39/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:560, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Ως εκ τούτου, η εφαρμογή της προϋπόθεσης που συνίσταται στην απόδειξη της αναγκαιότητας της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για συγκεκριμένο σκοπό δημοσίου συμφέροντος οδηγεί στην αναγνώριση εξαίρεσης από τον κανόνα του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, κατά τον οποίον ο αιτών δεν υποχρεούται να δικαιολογήσει την αίτηση πρόσβασης (αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 2015, *Dennekamp* κατά Κοινοβουλίου, T-115/13, EU:T:2015:497, σκέψη 55, και της 6ης Απριλίου 2022, *Saure* κατά Επιτροπής, T-506/21, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:225, σκέψη 25).
- 28 Μόνον εφόσον προσκομιστεί τέτοια απόδειξη αναλαμβάνει το οικείο θεσμικό όργανο να εξακριβώσει αν υφίσταται λόγος να θεωρηθεί ότι η επίμαχη διαβίβαση θα μπορούσε να θίξει τα έννομα συμφέροντα του υποκειμένου των δεδομένων και, στην περίπτωση αυτή, να προβεί αποδεδειγμένα σε στάθμιση των διαφόρων αντιτιθέμενων συμφερόντων προκειμένου να εκτιμήσει αν η ζητούμενη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας (βλ. απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, *ClientEarth* και *PAN Europe* κατά EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 29 Υπό το πρίσμα ακριβώς των ανωτέρω εκτιμήσεων πρέπει να εξεταστεί η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

***1. Επί του πρώτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι εφαρμόστηκε εσφαλμένως η προϋπόθεση της αναγκαιότητας της διαβίβασης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται στα έγγραφα των οποίων ζητήθηκε η γνωστοποίηση***

- 30 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται κατ' ουσίαν ότι το Κοινοβούλιο εσφαλμένως κατέληξε με την προσβαλλόμενη απόφαση στο συμπέρασμα ότι η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν ήταν αναγκαία για συγκεκριμένο σκοπό δημοσίου συμφέροντος, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725. Κατ' αρχάς, αμφισβητούν το συμπέρασμα του Κοινοβουλίου ότι δεν απέδειξαν την ύπαρξη συγκεκριμένου δημοσίου συμφέροντος για τη γνωστοποίηση των ζητούμενων σχετικών με τις δαπάνες του Ι. Λαγού εγγράφων.
- 31 Πρώτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το συγκεκριμένο δημόσιο συμφέρον πίσω από την αίτησή τους έγκειται στο γεγονός ότι ο Ι. Λαγός έχει καταδικαστεί για συγκεκριμένα και πολύ σοβαρά ποινικά αδικήματα. Ισχυρίζονται δε ότι η αίτησή τους είχε ως σκοπό να καταστήσει ευχερέστερο τον αυξημένο δημόσιο έλεγχο και την αυξημένη λογοδοσία σε σχέση με τα ποσά που κατέβαλε το Κοινοβούλιο στον Ι. Λαγό και με τα έξοδα που το ίδιο ανέλαβε, υπό τις εξαιρετικές περιστάσεις της καταδίκης του τελευταίου για σοβαρά αδικήματα σε φυλάκιση δεκατριών ετών και οκτώ μηνών και σε χρηματική ποινή. Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι δεν πρόκειται για αίτηση γενικού χαρακτήρα χάριν αυξημένης διαφάνειας των στοιχείων που αφορούν τις δαπάνες του Ι. Λαγού ή άλλων ευρωβουλευτών εν γένει και ότι, κατά το μέτρο αυτό,

- η αίτησή τους διαφέρει από την επίμαχη στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2018, Ψαρά κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Τ-639/15 έως Τ-666/15 και Τ-94/16, ΕΥ:Τ:2018:602).
- 32 Δεύτερον, κατά τους προσφεύγοντες, το γεγονός ότι ορισμένες πληροφορίες (όπως τα γενικά αριθμητικά στοιχεία των αποδοχών που καταβάλλονται στους ευρωβουλευτές και οι προϋποθέσεις επιστροφής των εξόδων ταξιδιού τους) είναι ήδη δημοσιοποιημένες, όπως αναφέρει το Κοινοβούλιο στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεν εξυπηρετεί, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της περίπτωσης του Ι. Λαγού, το συγκεκριμένο συμφέρον που επιδιώκεται με την αίτηση πρόσβασης στα έγγραφα που αφορούν τις δαπάνες του εν λόγω βουλευτή, καθώς η αίτηση αφορούσε την πρόσβαση σε συγκεκριμένες πληροφορίες, στο πλαίσιο εξαιρετικών περιστάσεων, οι οποίες συνίστανται στη σοβαρή ποινική καταδίκη του.
- 33 Τρίτον, οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι το Κοινοβούλιο δεν εξηγεί με ποιον τρόπο οι εσωτερικοί και εξωτερικοί έλεγχοι για τους οποίους κάνει λόγο στην προσβαλλόμενη απόφαση θα μπορούσαν να λειτουργήσουν υπό περιστάσεις στις οποίες μέλος του Κοινοβουλίου έχει καταδικαστεί για σοβαρά ποινικά αδικήματα κατά τη διάρκεια της θητείας του. Ισχυρίζονται ότι οι έλεγχοι αυτοί δεν επαρκούν για τον εντοπισμό περιπτώσεων στις οποίες τα δημόσια κονδύλια που χορηγούνται σε βουλευτές χρησιμοποιούνται στη συνέχεια στο πλαίσιο εγκληματικών ή άλλων παράνομων δραστηριοτήτων, ενώ η οικονομική βοήθεια προς τους ευρωβουλευτές πρέπει να χρησιμοποιείται στο πλαίσιο των επίσημων καθηκόντων τους. Οι προσφεύγοντες προσθέτουν ότι καίτοι, κατά τη γνώμη τους, εναπόκειται στο Κοινοβούλιο να αποδείξει ότι οι έλεγχοι αυτοί είναι επαρκείς, θεωρούν ότι η γνωστοποίηση των ζητούμενων εγγράφων θα επέτρεπε να εξεταστεί σε μεγαλύτερο βάθος αν οι επίμαχοι έλεγχοι είναι κατάλληλοι για περιπτώσεις όπως η κρινόμενη.
- 34 Τέταρτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το γεγονός ότι ο Ι. Λαγός παρέμεινε μέλος του Κοινοβουλίου παρά την ποινική καταδίκη του δεν αποκλείει το θεμιτό δημόσιο συμφέρον για πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα. Ισχυρίζονται δε ότι η δημοσιοποίηση των εγγράφων αυτών θα επέτρεπε μεγαλύτερη διαφάνεια και καλύτερη κατανόηση του τρόπου με τον οποίον τα σχετικά κονδύλια χορηγήθηκαν στον Ι. Λαγό και χρησιμοποιήθηκαν από αυτόν κατά την περίοδο που ακολούθησε την καταδίκη του και προηγήθηκε της τελικής απόφασης για την άρση της βουλευτικής ασυλίας του στις 27 Απριλίου 2021. Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι το ζήτημα αν έπρεπε ο Ι. Λαγός να συνεχίσει να λαμβάνει δημόσιο χρήμα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο δημόσιας συζήτησης, αφού γίνει γνωστό ποια συγκεκριμένα κονδύλια εισπράχθηκαν και για ποιον σκοπό.
- 35 Το Κοινοβούλιο αντικρούει τα ανωτέρω επιχειρήματα.
- 36 Εκ προοιμίου, στο μέτρο που οι προσφεύγοντες δέχονται ότι τα έγγραφα των οποίων ζητούν τη γνωστοποίηση περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, πρέπει να εξακριβωθεί προηγουμένως αν, υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 27 ανωτέρω, οι προσφεύγοντες εκπλήρωσαν την προβλεπόμενη στο άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725 υποχρέωση να αποδείξουν την αναγκαιότητα της διαβίβασης των εν λόγω δεδομένων για συγκεκριμένο σκοπό δημοσίου συμφέροντος.
- 37 Συναφώς, πρέπει να εξεταστεί, πρώτον, αν ο σκοπός τον οποίον επικαλούνται οι προσφεύγοντες για τη διαβίβαση των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να θεωρηθεί ως συγκεκριμένος σκοπός δημοσίου συμφέροντος και, δεύτερον, αν η ζητούμενη διαβίβαση είναι αναγκαία όσον αφορά τον Ι. Λαγό, αφενός, και τους κοινοβουλευτικούς βοηθούς του, αφετέρου.

**α) Επί της ύπαρξης συγκεκριμένου σκοπού δημοσίου συμφέροντος**

- 38 Υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι τα έγγραφα τα οποία αφορά η αίτηση πρόσβασης αφορούν τον μισθό του Ι. Λαγού, την αποζημίωση παραμονής του, την αποζημίωση γενικών εξόδων του, την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού του, τους μισθούς των διαπιστευμένων και των τοπικών κοινοβουλευτικών βοηθών του και την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού των τελευταίων.
- 39 Πέραν αυτού, υπενθυμίζεται επίσης ότι, όπως προκύπτει από το καθεστώς των βουλευτών του Κοινοβουλίου [απόφαση 2005/684/ΕΚ, Ευρατόμ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2005 για τη θέσπιση του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΕ 2005, L 262, σ. 1), στο εξής: καθεστώς των βουλευτών], και της απόφασης του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης Μαΐου και 9ης Ιουλίου 2008, σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΕ 2009, C 159, σ. 1), οι βουλευτές έχουν δικαίωμα στις ακόλουθες αποζημιώσεις και επιστροφές εξόδων:
- στην αποζημίωση που προβλέπεται από το άρθρο 10 του καθεστώτος των βουλευτών, ύψους 38,5 % των βασικών αποδοχών του δικαστή του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης· το άρθρο 1 της απόφασης 2009/C 159/01 προβλέπει ότι οι βουλευτές έχουν δικαίωμα στην αποζημίωση αυτή από την ημερομηνία της ανάληψης των καθηκόντων τους έως την τελευταία ημέρα του μήνα κατά τον οποίο τερματίζονται τα καθήκοντά τους·
  - στην επιστροφή, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 1, του καθεστώτος των βουλευτών, των δαπανών που προκύπτουν από την άσκηση της εντολής τους· η παράγραφος 2 της διάταξης αυτής ορίζει ότι, για ταξίδια προς και από τους τόπους εργασίας καθώς και για λοιπά υπηρεσιακά ταξίδια, το Κοινοβούλιο επιστρέφει τα πραγματικά δαπανηθέντα ποσά, ενώ, κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, για τις υπόλοιπες δαπάνες που σχετίζονται με την εντολή, η επιστροφή μπορεί να πραγματοποιηθεί με κατ' αποκοπή ποσό· συναφώς:
    - το άρθρο 11 της απόφασης 2009/C 159/01 ορίζει ότι τα έξοδα ταξιδιού επιστρέφονται με βάση την πιστοποίηση παρουσίας και με προσκόμιση των σχετικών ταξιδιωτικών εγγράφων, καθώς και, ενδεχομένως, άλλων δικαιολογητικών·
    - το άρθρο 24 της απόφασης 2009/C 159/01 προβλέπει αποζημίωση παραμονής για κάθε ημέρα παρουσίας, αφενός, σε τόπο εργασίας ή συνεδρίασης και, αφετέρου, σε συνεδρίαση επιτροπής ή άλλου οργάνου εθνικού κοινοβουλίου, που διοργανώνεται εκτός του τόπου κατοικίας των βουλευτών· και στις δύο περιπτώσεις, η παρουσία του βουλευτή στον εν λόγω τόπο πρέπει να πιστοποιείται δεόντως· όταν η επίσημη δραστηριότητα λαμβάνει χώρα εκτός εδάφους της Ένωσης, οι βουλευτές λαμβάνουν κατ' αποκοπή αποζημίωση·
  - στην αποζημίωση γενικών εξόδων υπό μορφή κατ' αποκοπή ποσού, σύμφωνα με τα άρθρα 25 και 28 της απόφασης 2009/C 159/01· η αποζημίωση αυτή προορίζεται να καλύψει τα έξοδα που προκύπτουν από τις κοινοβουλευτικές τους δραστηριότητες, ιδίως τα έξοδα διαχείρισης και συντήρησης γραφείου, τις προμήθειες γραφείου και την αγορά εντύπων, τα έξοδα εξοπλισμού γραφείου, τις δραστηριότητες εκπροσώπησης και τα διοικητικά έξοδα·
  - την επιστροφή, σύμφωνα με το άρθρο 21 του καθεστώτος των βουλευτών, των εξόδων που πράγματι καταβλήθηκαν για την απασχόληση των προσωπικών συνεργατών τους· το άρθρο 33 της απόφασης 2009/C 159/01 προβλέπει ότι μπορούν να αναληφθούν μόνον τα



έξοδα που αντιστοιχούν στην επικουρία που είναι αναγκαία και άμεσα συνδεδεμένη με την άσκηση της βουλευτικής εντολής των βουλευτών, ενώ δεν καλύπτονται σε καμία περίπτωση τα έξοδα που συνδέονται με την ιδιωτική ζωή των βουλευτών.

- 40 Διευκρινίζεται συναφώς ότι η αναγκαιότητα της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να στηρίζεται σε γενικό σκοπό, όπως είναι το δικαίωμα ενημέρωσης του κοινού σχετικά με τη συμπεριφορά των μελών του Κοινοβουλίου κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, με την επιφύλαξη ότι μόνον η απόδειξη από τους προσφεύγοντες του πρόσφορου και αναλογικού χαρακτήρα του αιτήματος γνωστοποίησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θα παρείχε στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να εξακριβώσει την αναγκαιότητα της γνωστοποίησης, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725 (πρβλ. απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2018, Ψαρά κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, Τ-639/15 έως Τ-666/15 και Τ-94/16, EU:T:2018:602, σκέψη 92 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 41 Όπως μνημονεύθηκε στις σκέψεις 31 έως 34 ανωτέρω και όπως επιβεβαίωσαν οι διάδικοι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο σκοπός που επικαλέστηκαν οι προσφεύγοντες για τη διαβίβαση των επίμαχων εγγράφων συνίστατο, κατ' ουσίαν, στη γνωστοποίηση των συγκεκριμένων ποσών που κατέβαλε το Κοινοβούλιο στον Ι. Λαγό κατά την κρίσιμη περίοδο και ο τρόπος με τον οποίον χρησιμοποιήθηκαν τα ποσά αυτά, προκειμένου να καταστεί ευχερέστερος ο αυξημένος δημόσιος έλεγχος και η αυξημένη λογοδοσία σε σχέση με την ιδιαίτερη περίπτωση του Ι. Λαγού. Οι προσφεύγοντες έκριναν ότι ο σκοπός αυτός θα συνέβαλλε στη διαφάνεια ως προς τον τρόπο με τον οποίον δαπανώνται τα χρήματα των φορολογουμένων και θα παρείχε, μεταξύ άλλων, στους πολίτες τη δυνατότητα να πληροφορηθούν αν οι αποζημιώσεις αυτές συνέβαλαν άμεσα ή έμμεσα στη χρηματοδότηση ή στη συνέχιση εγκληματικής ή παράνομης δραστηριότητας του Ι. Λαγού ή αν τον διευκόλυναν να αποφύγει τη συμμόρφωση προς δικαστική απόφαση κράτους μέλους της Ένωσης.
- 42 Παρότι, όπως υπενθυμίζεται στη σκέψη 40 ανωτέρω, η αναγκαιότητα της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να στηρίζεται σε γενικό σκοπό, εν προκειμένω, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, δεν πρόκειται για γενικό σκοπό, αλλά για σκοπό συνδεδεμένο συγκεκριμένα με τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725, ο οποίος συνίσταται στη γνωστοποίηση των συγκεκριμένων ποσών που κατέβαλε το Κοινοβούλιο στον Ι. Λαγό κατά την κρίσιμη περίοδο και του τρόπου με τον οποίον χρησιμοποιήθηκαν οι αποζημιώσεις που κατέβαλε το Κοινοβούλιο στον Ι. Λαγό στο πλαίσιο της άσκησης της βουλευτικής του εντολής.
- 43 Ειδικότερα, διευκρινίζεται ότι τα πραγματικά περιστατικά που οδήγησαν στην κρινόμενη υπόθεση έχουν όλως εξαιρετικό χαρακτήρα, καθόσον αφορούν μέλος του Κοινοβουλίου το οποίο καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης δεκατριών ετών και οκτώ μηνών και σε χρηματική ποινή και φυλακίστηκε ως ένοχο, μεταξύ άλλων, για τα σοβαρά αδικήματα της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση και της διεύθυνσης εγκληματικής οργάνωσης. Ωστόσο, παρά την καταδίκη του και ακόμη και μετά τη σύλληψη και τη φυλάκισή του, ο Ι. Λαγός παρέμεινε βουλευτής του Κοινοβουλίου και συνέχισε, επομένως, να λαμβάνει αποζημιώσεις που αντιστοιχούν στην άσκηση των σχετικών καθηκόντων. Πιο συγκεκριμένα, πρέπει, στο πλαίσιο αυτό, να θεωρηθεί θεμιτή η επιδίωξη των προσφευγόντων να πληροφορηθούν για ποιον σκοπό και σε ποιους προορισμούς πραγματοποίησε ο Ι. Λαγός κατά την κρίσιμη περίοδο ταξίδια των οποίων τα έξοδα του επέστρεψε το Κοινοβούλιο.

44 Ως εκ τούτου, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, ο σκοπός που συνίσταται στη γνωστοποίηση των συγκεκριμένων ποσών που κατέβαλε το Κοινοβούλιο στον Ι. Λαγό κατά την κρίσιμη περίοδο και του τρόπου χρήσης των ποσών αυτών, προκειμένου να καταστεί ευχερέστερος ο αυξημένος δημόσιος έλεγχος και η αυξημένη λογοδοσία όσον αφορά την πρόσβαση του Ι. Λαγού σε δημόσια κονδύλια και, ως εκ τούτου, στη διαφάνεια ως προς τον τρόπο με τον οποίον δαπανώνται τα χρήματα των φορολογουμένων, πρέπει να θεωρηθεί ως συγκεκριμένος σκοπός δημοσίου συμφέροντος, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725. Επομένως, κακώς το Κοινοβούλιο αρνήθηκε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, να αναγνωρίσει τον σκοπό αυτόν ως συγκεκριμένο σκοπό δημοσίου συμφέροντος.

### ***β) Επί της αναγκαιότητας της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα***

45 Υπό το πρίσμα της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 27 ανωτέρω, πρέπει επιπλέον να εξεταστεί αν οι προσφεύγοντες απέδειξαν την αναγκαιότητα της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Επομένως, πρέπει να εξακριβωθεί αν η ζητούμενη διαβίβαση δεδομένων ήταν, αφενός, το καταλληλότερο από τα μέτρα που μπορούσαν να ληφθούν για την επίτευξη του συγκεκριμένου σκοπού δημοσίου συμφέροντος που επιδίωκαν οι προσφεύγοντες και, αφετέρου, αν αποτελούσε μέτρο ανάλογο προς τον σκοπό αυτόν.

46 Συναφώς, πρέπει να εξεταστεί κατ' αρχάς αν οι προσφεύγοντες απέδειξαν την αναγκαιότητα της διαβίβασης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν τον Ι. Λαγό και περιέχονται στα επίμαχα έγγραφα. Η αναγκαιότητα της διαβίβασης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν τους διαπιστευμένους και τους τοπικούς βοηθούς του Ι. Λαγού και που περιέχονται στα επίμαχα έγγραφα θα εξεταστεί στις σκέψεις 66 έως 79 κατωτέρω.

#### *1) Επί της αναγκαιότητας της διαβίβασης των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όσον αφορά τον Ι. Λαγό*

47 Το Κοινοβούλιο, αφενός, ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι πληροφορίες σχετικές με τα οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα των βουλευτών είναι ήδη δημοσιοποιημένες και ότι οι κατ' αυτόν τον τρόπο διαθέσιμες πληροφορίες αποτελούν καταλληλότερο μέτρο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού απ' ό,τι η διαβίβαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν τον Ι. Λαγό. Αφετέρου, εκτιμά ότι οι εσωτερικοί και εξωτερικοί έλεγχοι που αφορούν τα οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα των μελών του και τις δαπάνες που αυτά συνεπάγονται είναι καταλληλότεροι για τον έλεγχο της νομιμότητας και της καλής χρήσης των ποσών που κατέβαλε το Κοινοβούλιο στον Ι. Λαγό απ' ό,τι η δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν.

#### *ι) Επί του επιχειρήματος ότι οι πληροφορίες σχετικά με τα οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα των βουλευτών είναι ήδη δημοσιοποιημένες*

48 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι πληροφορίες σχετικές με τα οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα των βουλευτών είναι ήδη δημοσιοποιημένες, πρώτον, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, το δικαίωμα πρόσβασης του κοινού που καθιερώνει ο κανονισμός 1049/2001 αφορά μόνον τα έγγραφα τα οποία έχουν πράγματι στη διάθεσή τους τα θεσμικά όργανα και δεν μπορεί να επεκταθεί στα έγγραφα που δεν βρίσκονται στην κατοχή των θεσμικών οργάνων ή που δεν υφίστανται (βλ. απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2018, Ψαρά κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, Τ-639/15 έως Τ-666/15 και Τ-94/16, ΕΥ:Τ:2018:602, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 49 Από τα άρθρα 25 και 26 της απόφασης 2009/C 159/01 προκύπτει ότι τα μέλη του Κοινοβουλίου λαμβάνουν μηνιαίως κατ' αποκοπή αποζημίωση γενικών εξόδων, κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται εφάπαξ κατά την έναρξη της θητείας τους.
- 50 Δεδομένου του κατ' αποκοπή χαρακτήρα της αποζημίωσης γενικών εξόδων, το Κοινοβούλιο δεν έχει στη διάθεσή του έγγραφα που να περιγράφουν λεπτομερώς πώς και πότε έγινε χρήση της αποζημίωσης αυτής από τα μέλη του, όπως επιβεβαίωσε το ίδιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 51 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι η αποζημίωση που προβλέπεται από το άρθρο 10 του καθεστώτος των βουλευτών και που αποτελεί τον μηνιαίο μισθό των βουλευτών, τους καταβάλλεται επίσης αυτομάτως. Επομένως, το Κοινοβούλιο δεν έχει στη διάθεσή του έγγραφα που να περιγράφουν λεπτομερώς τον τρόπο με τον οποίον χρησιμοποιήθηκε η αποζημίωση αυτή από τα μέλη του.
- 52 Τρίτον, διαπιστώνεται ότι οι πληροφορίες που περιέχονται στα έγγραφα που έχει στην κατοχή του το Κοινοβούλιο σχετικά με την αποζημίωση γενικών εξόδων και την αποζημίωση που προβλέπεται από το άρθρο 10 του καθεστώτος των βουλευτών είναι ελεύθερα και δωρεάν προσβάσιμες από το κοινό, καθώς είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο του Κοινοβουλίου, όπως υπογράμμισε το τελευταίο στην προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. υποσημείωση 19 της προσβαλλομένης απόφασης) και επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 53 Πράγματι, στον ιστότοπο του Κοινοβουλίου είναι διαθέσιμες λεπτομερείς και ακριβείς πληροφορίες σχετικά με το μηνιαίο ποσό που εισπράττουν, μετά την αφαίρεση του ευρωπαϊκού φόρου και των κοινωνικών εισφορών, όλοι οι βουλευτές ως αποζημίωση που προβλέπεται από το άρθρο 10 του καθεστώτος των βουλευτών, δηλαδή αμοιβή της οποίας το ύψος είναι το ίδιο για όλους τους βουλευτές. Εκεί μπορεί επίσης να δει κάποιος το ακριβές κατ' αποκοπή ποσό της αποζημίωσης γενικών εξόδων που χορηγείται στους βουλευτές. Επομένως, τα στοιχεία αυτά παρείχαν στους προσφεύγοντες την αναγκαία και προσήκουσα πληροφόρηση για τα συναφή ακριβή ποσά που καταβάλλονταν μηνιαίως στον Ι. Λαγό.
- 54 Επομένως, όσον αφορά την αποζημίωση που προβλέπεται από το άρθρο 10 του καθεστώτος των βουλευτών και την αποζημίωση γενικών εξόδων, μπορεί να γίνει δεκτό ότι η γνωστοποίηση των συγκεκριμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι το πλέον κατάλληλο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκουν οι προσφεύγοντες, οι οποίοι είχαν πρόσβαση στα δεδομένα αυτά μέσω του ιστοτόπου του Κοινοβουλίου.
- 55 Ως εκ τούτου, υπό το πρίσμα της μνημονευόμενης στη σκέψη 27 νομολογίας, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν την αναγκαιότητα διαβίβασης των εν λόγω δεδομένων.
- 56 Διαφορετικό είναι το ζήτημα της επιστροφής των εξόδων ταξιδιού και της καταβολής της αποζημίωσης παραμονής των βουλευτών, καθόσον οι σχετικές δημοσιοποιημένες στον ιστότοπο του Κοινοβουλίου πληροφορίες αποκλειστικά τους ισχύοντες κανόνες για την καταβολή της αποζημίωσης αυτής και τις ισχύουσες προϋποθέσεις για την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού. Τα εν λόγω έξοδα και αποζημιώσεις καταβάλλονται μόνον εφόσον οι βουλευτές υποβάλουν σχετική αίτηση στις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου, συνοδευόμενη κατά περίπτωση από δικαιολογητικά έγγραφα.

- 57 Από τα ανωτέρω προκύπτει, αφενός, ότι από τις δημοσιοποιημένες πληροφορίες σχετικά με τα έξοδα ταξιδιού και την αποζημίωση διαμονής δεν προκύπτουν τα ποσά που κατέβαλε το Κοινοβούλιο στον Ι. Λαγό κατά την άσκηση της βουλευτικής του εντολής κατά την κρίσιμη περίοδο. Πράγματι, η επιστροφή των ποσών αυτών τελούσε υπό την προϋπόθεση υποβολής των σχετικών αιτήσεων από τον Ι. Λαγό.
- 58 Αφετέρου, από τις δημοσιοποιημένες πληροφορίες σχετικά με τα έξοδα ταξιδιού και την αποζημίωση παραμονής επίσης δεν προκύπτουν ο σκοπός της μετακίνησης, ο προορισμός ή η διαδρομή του Ι. Λαγού. Όπως όμως υποστήριξαν οι προσφεύγοντες, η διαβίβαση των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όσον αφορά τα έξοδα ταξιδιού και την αποζημίωση παραμονής θα παρείχε στο κοινό πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές.
- 59 Η πρόσβαση στα ως άνω έγγραφα μπορεί να παρουσιάζει ενδιαφέρον για τους προσφεύγοντες, στο μέτρο που αυτά πληροφορούν για τη δραστηριότητα του Ι. Λαγού κατά την επίμαχη περίοδο, ο οποίος είχε μεν καταδικαστεί, αλλά δεν είχε ακόμη φυλακιστεί, και παρέχουν επομένως ενδείξεις σχετικά με την ενδεχόμενη χρησιμοποίηση δημόσιων πόρων σε παράνομες δραστηριότητες τις οποίες θα μπορούσε να έχει ασκήσει ο Ι. Λαγός κατά τις μετακινήσεις του, έστω και αν τα έγγραφα αυτά δεν περιέχουν ακριβείς ενδείξεις ως προς τον τρόπο με τον οποίον αυτός δαπάνησε τα σχετικά ποσά.
- 60 Επομένως, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, η γνωστοποίηση των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν τα δικαιολογητικά των εξόδων ταξιδιού και της αποζημίωσης παραμονής του Ι. Λαγού αποτελεί καταλληλότερο μέτρο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από τους προσφεύγοντες σκοπού απ' ό,τι η πρόσβαση στις ήδη δημοσιοποιημένες πληροφορίες.
- ii) Επί του επιχειρήματος ότι οι υφιστάμενοι στο Κοινοβούλιο εσωτερικοί και εξωτερικοί έλεγχοι είναι καταλληλότεροι για τον έλεγχο της νομιμότητας και της καλής χρήσης των ποσών που κατέβαλε το Κοινοβούλιο στον Ι. Λαγό απ' ό,τι η δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα*
- 61 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι οι υφιστάμενοι στο Κοινοβούλιο εσωτερικοί και εξωτερικοί έλεγχοι είναι καταλληλότεροι για τον έλεγχο της νομιμότητας και της καλής χρήσης των ποσών που κατέβαλε το Κοινοβούλιο στον Ι. Λαγό, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι με τους ελέγχους αυτούς εξακριβώνεται αν οι καταβολές πραγματοποιούνται σύμφωνα με την ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση.
- 62 Ανεξαρτήτως, όμως, του αν τηρήθηκε η ρύθμιση αυτή, το συμφέρον που επικαλούνται οι προσφεύγοντες είναι η γνωστοποίηση στο κοινό των συγκεκριμένων ποσών που κατέβαλε το Κοινοβούλιο στον Ι. Λαγό κατά την κρίσιμη περίοδο, καθώς και του τρόπου με τον οποίον χρησιμοποιήθηκαν τα ποσά αυτά, προκειμένου να καταστεί ευχερέστερος ο αυξημένος δημόσιος έλεγχος και η αυξημένη λογοδοσία σε σχέση με την ιδιαίτερη περίπτωση του Ι. Λαγού.
- 63 Οι εν λόγω εσωτερικοί και εξωτερικοί έλεγχοι δεν επιτρέπουν την επίτευξη του συγκεκριμένου σκοπού δημοσίου συμφέροντος τον οποίον επικαλούνται οι προσφεύγοντες για να δικαιολογήσουν τη διαβίβαση των συγκεκριμένων εγγράφων. Επομένως, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, οι έλεγχοι αυτοί δεν μπορούν να θεωρηθούν καταλληλότεροι από τη διαβίβαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν τον Ι. Λαγό.

- 64 Ως εκ τούτου, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η διαβίβαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται στα έγγραφα τα σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού και την αποζημίωση παραμονής που εισέπραξε ο Ι. Λαγός συνιστά, υπό το πρίσμα της προμνημονευθείσας στη σκέψη 27 νομολογίας, αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του συγκεκριμένου σκοπού δημοσίου συμφέροντος που επικαλούνται οι προσφεύγοντες, προκειμένου να δικαιολογήσουν τη διαβίβαση των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- 65 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο κακώς θεώρησε ότι, όσον αφορά τα έγγραφα τα σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού και την αποζημίωση παραμονής που έλαβε ο Ι. Λαγός, οι προσφεύγοντες δεν είχαν εκπληρώσει την υποχρέωση να αποδείξουν την αναγκαιότητα της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για συγκεκριμένο σκοπό δημοσίου συμφέροντος, όπως η υποχρέωση αυτή προβλέπεται από το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725.
- 2) Επί της αναγκαιότητας της διαβίβασης των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όσον αφορά τους διαπιστευμένους και τους τοπικούς βοηθούς του Ι. Λαγού*
- 66 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι οι διαπιστευμένοι και οι τοπικοί κοινοβουλευτικοί βοηθοί του Ι. Λαγού δεν ασκούν δημόσια καθήκοντα. Για τον λόγο αυτόν, το Κοινοβούλιο, αποφαινόμενο επικουρικός, στο πλαίσιο της στάθμισης των διαφόρων αντιτιθέμενων συμφερόντων, απέκλεισε με την προσβαλλόμενη απόφαση τον αναλογικό χαρακτήρα της ζητούμενης διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν τους εν λόγω κοινοβουλευτικούς βοηθούς.
- 67 Το άρθρο 21, παράγραφος 1, του καθεστώτος των βουλευτών προβλέπει ότι οι προσωπικοί συνεργάτες των βουλευτών επιλέγονται ελεύθερα από αυτούς.
- 68 Κατά το άρθρο 21, παράγραφος 2, του καθεστώτος των βουλευτών, το Κοινοβούλιο καταβάλλει τις πραγματικές δαπάνες που προκύπτουν από την απασχόληση των προσωπικών συνεργατών των βουλευτών, ενώ το άρθρο 21, παράγραφος 3, του καθεστώτος των βουλευτών διευκρινίζει ότι το Κοινοβούλιο ορίζει τις προϋποθέσεις άσκησης του δικαιώματος αυτού.
- 69 Οι προϋποθέσεις για την κάλυψη των εξόδων βουλευτικής επικουρίας καθορίζονται στη συνέχεια με μέτρα εφαρμογής. Ειδικότερα, το άρθρο 33 της απόφασης 2009/C 159/01 θέτει ένα όριο στο μηνιαίο ποσό των σχετικών εξόδων που μπορούν να βαρύνουν το Κοινοβούλιο. Ο μηχανισμός ανάληψης των εξόδων βουλευτικής επικουρίας ενεργοποιείται με την υποβολή από τον βουλευτή της σχετικής αίτησης προς τη διοίκηση, συνοδευόμενη από τη σύμβαση που έχει συναφθεί με τον βοηθό, στην οποία καθορίζονται τα καθήκοντα του τελευταίου.
- 70 Επομένως, τα εν λόγω έξοδα βουλευτικής επικουρίας συνδέονται με την άσκηση της εντολής του βουλευτή, έστω και αν τα αναλαμβάνει απευθείας το Κοινοβούλιο.
- 71 Επισημαίνεται συναφώς ότι, όπως υπενθυμίζεται στη σκέψη 41 ανωτέρω, με τη διαβίβαση των επίμαχων εγγράφων, οι προσφεύγοντες επιδίωκαν να λάβουν πληροφορίες προκειμένου να διαπιστώσουν αν τα ποσά που καταβλήθηκαν στον Ι. Λαγό, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων βουλευτικής επικουρίας του, είχαν συμβάλει άμεσα ή έμμεσα στη χρηματοδότηση ή στη συνέχιση εγκληματικής ή παράνομης δραστηριότητάς του. Συγκεκριμένα, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες στο σημείο 66 του δικογράφου της προσφυγής, η πρόσβαση σε έγγραφα που περιείχαν πληροφορίες για τους βοηθούς του Ι. Λαγού ζητήθηκε μόνον προκειμένου να ληφθούν πληροφορίες σχετικά με τον ρόλο του τελευταίου.

- 72 Οι μισθοί των κοινοβουλευτικών βοηθών καταβάλλονται σε αυτούς ανεξαρτήτως των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων τους στο πλαίσιο της βουλευτικής επικουρίας του Ι. Λαγού. Ως εκ τούτου, η διαβίβαση εγγράφων που αφορούν την καταβολή των μισθών αυτών δεν μπορεί να παράσχει στους προσφεύγοντες πληροφορίες σχετικά με τυχόν άμεση ή έμμεση συμβολή στη χρηματοδότηση ή στη συνέχιση εγκληματικής ή παράνομης δραστηριότητας του Ι. Λαγού.
- 73 Συνεπώς, υπό το πρίσμα της προμνημονευθείσας στη σκέψη 27 νομολογίας, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν την αναγκαιότητα μιας τέτοιας διαβίβασης.
- 74 Αντιθέτως, στο μέτρο που τα έξοδα ταξιδιού των κοινοβουλευτικών βοηθών του Ι. Λαγού συνδέονται στενά με τις δραστηριότητές του, έστω και αν οι ίδιοι δεν έχουν δημόσιο αξίωμα, δεν αποκλείεται τα έξοδα αυτά να παρέχουν ενδείξεις για ενδεχόμενη, έστω και έμμεση, σχέση με παράνομες δραστηριότητες που τυχόν άσκησε ο Ι. Λαγός. Πράγματι, οι μετακινήσεις αυτές, οι οποίες πραγματοποιούνται κατόπιν αιτήματος του βουλευτή και μπορούν να παράσχουν πληροφορίες σχετικά με τον σκοπό και τον τόπο διεξαγωγής τους, καθώς και σχετικά με τη διαδρομή που ακολουθήθηκε, θα μπορούσαν να συνδέονται με τυχόν παράνομες δραστηριότητες του Ι. Λαγού.
- 75 Επομένως, η εν λόγω διαβίβαση συνιστά πρόσφορο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επικαλούνται οι προσφεύγοντες προκειμένου να δικαιολογήσουν τη διαβίβαση των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- 76 Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι το Κοινοβούλιο δεν ισχυρίστηκε ότι υπάρχουν δημοσιευμένες πληροφορίες σχετικές με τα ποσά που καταβλήθηκαν στους κοινοβουλευτικούς βοηθούς ως επιστροφή εξόδων ταξιδιού. Ως εκ τούτου, όσον αφορά τα έγγραφα που αφορούν επιστροφή των εξόδων ταξιδιού των βοηθών του Ι. Λαγού, η ζητούμενη διαβίβαση αποτελεί πράγματι το καταλληλότερο μέσο για την επίτευξη του σκοπού που επικαλούνται οι προσφεύγοντες.
- 77 Συναφώς, υπενθυμίζεται επίσης ότι οι υφιστάμενοι στο Κοινοβούλιο εσωτερικοί και εξωτερικοί έλεγχοι δεν καθιστούν δυνατή την επίτευξη του συγκεκριμένου σκοπού δημοσίου συμφέροντος που επικαλούνται οι προσφεύγοντες για να δικαιολογήσουν τη διαβίβαση των ζητούμενων εγγράφων (βλ. σκέψη 63 ανωτέρω), συμπεριλαμβανομένων των εγγράφων που αφορούν τα έξοδα μετακίνησης των κοινοβουλευτικών βοηθών του Ι. Λαγού. Επομένως, όπως έγινε δεκτό με τη σκέψη 63 ανωτέρω όσον αφορά τον Ι. Λαγό, οι έλεγχοι αυτοί δεν μπορούν να θεωρηθούν καταλληλότεροι από τη διαβίβαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν τους κοινοβουλευτικούς βοηθούς του.
- 78 Επομένως, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, η διαβίβαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται στα έγγραφα τα σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού των κοινοβουλευτικών βοηθών του Ι. Λαγού συνιστά, υπό το πρίσμα της προμνημονευθείσας στη σκέψη 27 νομολογίας, αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού που επικαλούνται οι προσφεύγοντες προκειμένου να δικαιολογηθεί η διαβίβαση των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- 79 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο κακώς θεώρησε ότι, όσον αφορά τα έγγραφα τα σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού που έλαβαν οι βοηθοί του Ι. Λαγού, οι προσφεύγοντες δεν είχαν εκπληρώσει την υποχρέωση να αποδείξουν την αναγκαιότητα της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για συγκεκριμένο σκοπό δημοσίου συμφέροντος, όπως η υποχρέωση αυτή προβλέπεται από το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725.

**2. Επί του δεύτερου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι δεν συντρέχει δυσανάλογη προσβολή των εννόμων συμφερόντων του προσώπου το οποίο αφορά η ζητούμενη διαβίβαση**

- 80 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι το Κοινοβούλιο εσφαλμένως συμπέρανε, κατόπιν σταθμίσεως των διαφόρων αντιτιθέμενων συμφερόντων, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725, ότι η διαβίβαση των επίμαχων δεδομένων δεν συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας, λαμβανομένων υπόψη των εννόμων συμφερόντων του Ι. Λαγού και των βοηθών του.
- 81 Το Κοινοβούλιο αντικρούει τα επιχειρήματα των προσφευγόντων.
- 82 Πρώτον, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα αυτά προβάλλονται αλυσιτελώς. Εκτιμά ότι, καθόσον οι απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725 σχετικά με τη διαβίβαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να ικανοποιούνται σωρευτικώς, η εξαίρεση σχετικά με την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, πρέπει να εφαρμόζεται όταν ο αποδέκτης των εγγράφων δεν αποδεικνύει ότι η διαβίβαση των ζητούμενων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι αναγκαία για συγκεκριμένο σκοπό δημοσίου συμφέροντος, όπως συμβαίνει εν προκειμένω. Κατά το Κοινοβούλιο, συνεπώς, τυχόν πλάνη ως προς τις εκτιμήσεις που διατυπώθηκαν επικουρικής όσον αφορά τα έννομα συμφέροντα του Ι. Λαγού και των βοηθών του, καθώς και όσον αφορά τον δυσανάλογο χαρακτήρα της διαβίβασης, δεν ασκεί επιρροή στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 83 Δεύτερον, το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι, εν πάση περιπτώσει, τα επιχειρήματα των προσφευγόντων είναι αβάσιμα.
- 84 Κατ' ουσίαν, το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση προσδιόρισε τα έννομα συμφέροντα των υποκειμένων των δεδομένων τα οποία θα μπορούσαν να θιγούν από τη δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν. Όσον αφορά τον Ι. Λαγό, πρόκειται, αφενός, για την ελεύθερη άσκηση της εντολής βουλευτή του Κοινοβουλίου, η οποία περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την ελευθερία να συναντάται με πρόσωπα της επιλογής του, την ελευθερία συμμετοχής σε συνεδριάσεις, διασκέψεις και επίσημες δραστηριότητες, την ενημέρωση για τις συζητήσεις και τις ψηφοφορίες στο Κοινοβούλιο, καθώς και το δικαίωμα να ζητεί βοηθούς, να επιλέγει το προσωπικό του γραφείου του, να καθορίζει ελεύθερα τους μισθούς τους εντός ορισμένων ορίων και να τους αποστέλλει σε υπηρεσιακά ταξίδια. Το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι η δημοσιοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν την άσκηση της εντολής του Ι. Λαγού, συμπεριλαμβανομένου του τόπου κατοικίας του, θα καθιστούσε δυνατό τον εντοπισμό και την καταγραφή των συνήθων κινήσεων του βουλευτή και των βοηθών του, πράγμα που θα έθιγε την ελεύθερη άσκηση της εντολής του.
- 85 Αφετέρου, κατά το Κοινοβούλιο πάντοτε, στο μέτρο που αφορά επαναλαμβανόμενη δραστηριότητα βουλευτή, η γνωστοποίηση των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θα μπορούσε ακόμη και να θέσει σε κίνδυνο την ασφάλεια του Ι. Λαγού.
- 86 Όσον αφορά τους βοηθούς του Ι. Λαγού, το Κοινοβούλιο έκρινε ότι δεν ασκούσαν δημόσια καθήκοντα και ότι, ως εκ τούτου, είχαν έννομο συμφέρον για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τους αφορούν.

- 87 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, όσον αφορά το άρθρο 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001, η νομολογία επιβάλλει στο θεσμικό όργανο ή στον οργανισμό της Ένωσης που επιλαμβάνεται αίτησης για πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον αποδειχθεί το αναγκαίο της διαβίβασής τους, να σταθμίζει τα διάφορα συμφέροντα των εμπλεκόμενων μερών και να ελέγχει αν συντρέχει λόγος να θεωρηθεί ότι η διαβίβαση αυτή μπορεί να θίξει τα έννομα συμφέροντα των υποκειμένων των δεδομένων (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2015, Dennekamp κατά Κοινοβουλίου, T-115/13, EU:T:2015:497, σκέψη 116 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Η νομολογία αυτή εφαρμόζεται κατ' αναλογία στην υπό κρίση υπόθεση, καίτοι το άρθρο 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001 έχει αντικατασταθεί εν τω μεταξύ από το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725. Ειδικότερα, η τελευταία αυτή διάταξη, της οποίας το περιεχόμενο υπενθυμίζεται στη σκέψη 25 ανωτέρω, προβλέπει επίσης αποδεδειγμένη στάθμιση των διαφόρων αντιτιθέμενων συμφερόντων κατά την εξέταση της αίτησης διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- 88 Στην υπό κρίση υπόθεση πρέπει, επομένως, να εξακριβωθεί αν το Κοινοβούλιο εξέτασε αν υπήρχαν λόγοι να θεωρηθεί ότι η επίμαχη διαβίβαση μπορούσε να θίξει τα έννομα συμφέροντα του Ι. Λαγού και των βοηθών του και, στην περίπτωση αυτή, αν το εν λόγω θεσμικό όργανο προέβη αποδεδειγμένα σε στάθμιση των διαφόρων αντιτιθέμενων συμφερόντων προκειμένου να εκτιμήσει τον αναλογικό χαρακτήρα της επίμαχης διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- 89 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν το Κοινοβούλιο έκρινε ορθώς ότι δεν συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, η διαβίβαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται στα επίμαχα έγγραφα, καθόσον τα έννομα συμφέροντα του Ι. Λαγού και των βοηθών του υπερεισχύουν των συμφερόντων που επικαλούνται οι προσφεύγοντες.
- 90 Συναφώς, όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα που προέβαλε το Κοινοβούλιο ως προς τον Ι. Λαγό, ήτοι το συμφέρον της προστασίας της ελεύθερης άσκησης των βουλευτικών καθηκόντων, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, του καθεστώτος των βουλευτών, οι βουλευτές είναι ελεύθεροι και ανεξάρτητοι. Η θεμελιώδης αυτή εγγύηση, η οποία συνδέεται με την εντολή των βουλευτών, εκπροσώπων που εκλέγονται με καθολική ψηφοφορία από τους πολίτες της Ένωσης, ορθώς ελήφθη υπόψη από το Κοινοβούλιο κατά την επιβαλλόμενη στάθμιση των συμφερόντων. Εν προκειμένω, ωστόσο, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 56 έως 60 ανωτέρω, η αίτηση πρόσβασης στα επίδικα έγγραφα εξετάζεται, στο πλαίσιο του υπό κρίση σκέλους, μόνον κατά το μέτρο που αφορά πληροφορίες σχετικές με την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού και τις αποζημιώσεις παραμονής που έλαβε ο Ι. Λαγός. Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η γνωστοποίηση των ταξιδιών αυτών στο κοινό δεν μπορεί να περιορίσει καθ' οιονδήποτε τρόπο την ελεύθερη άσκηση των καθηκόντων του Ι. Λαγού, ιδίως καθόσον πρόκειται για μετακινήσεις που καλύπτονται από την αίτηση πρόσβασης στην υπό κρίση υπόθεση, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν όλες στο παρελθόν. Πράγματι, η γνωστοποίηση των τόπων στους οποίους μετέβη ο Ι. Λαγός κατά την επίμαχη περίοδο δεν είναι ικανή να επηρεάσει τις συνθήκες υπό τις οποίες άσκησε, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, την εντολή του ως βουλευτή. Επιπλέον, όσον αφορά τις μετακινήσεις του Ι. Λαγού στο πλαίσιο εκδηλώσεων δημοσίου χαρακτήρα, όπως είναι η συμμετοχή του σε συναντήσεις ή σε δημόσιες τελετές, η γνωστοποίηση των εγγράφων που αφορούν την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού και τις αποζημιώσεις παραμονής που εισέπραξε ο Ι. Λαγός για τέτοιες δραστηριότητες δεν μπορεί να θεωρηθεί αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας. Εξάλλου, δεν αποδείχθηκε με ποιον



τρόπο η δημοσιοποίηση πληροφοριών σχετικών με τα ταξίδια που πραγματοποιήθηκαν μπορούσε να επηρεάσει την ελεύθερη άσκηση του αξιώματος του ευρωβουλευτή. Επομένως, το επιχείρημα αυτό του Κοινοβουλίου πρέπει να απορριφθεί.

- 91 Όσον αφορά το δεύτερο επιχείρημα που προέβαλε το Κοινοβούλιο ως προς τον Ι. Λαγό, ήτοι το συμφέρον της προστασίας της ασφάλειάς του, σε σχέση με έγγραφα που αναφέρονται σε αποζημιώσεις παραμονής και σε επιστροφή εξόδων ταξιδιού που εισπράχθηκαν στο παρελθόν, δεν μπορεί πλέον να θεωρηθεί κατ' αρχήν ότι η ασφάλεια του εν λόγω βουλευτή απειλείται από τη διαβίβαση των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθόσον πρόκειται για μετακινήσεις που είχαν ήδη πραγματοποιηθεί κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης των προσφευγόντων. Είναι αληθές ότι η γνωστοποίηση στο κοινό των τόπων στους οποίους μετέβη επανειλημμένως ο Ι. Λαγός, ιδίως προς την ιδιωτική του κατοικία στην Ελλάδα, θα μπορούσε να διακυβεύσει την ασφάλειά του, ιδίως αν η προσωπική διεύθυνση του ενδιαφερομένου αναγραφόταν στα έγγραφα στα οποία θα επιτρεπόταν η πρόσβαση. Εντούτοις, απόκειται στο Κοινοβούλιο, κατά τη στάθμιση των συμφερόντων, να παράσχει πρόσβαση στις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τον επιδιωκόμενο σκοπό δημοσίου συμφέροντος, μεριμνώντας συγχρόνως για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που είναι απαραίτητη για την ασφάλεια του Ι. Λαγού. Επιπλέον, όσον αφορά το αν η ασφάλεια του Ι. Λαγού θα μπορούσε να τεθεί σε κίνδυνο στις μελλοντικές μετακινήσεις του κατά την άσκηση της βουλευτικής του εντολής, αρκεί η υπενθύμιση ότι ο Ι. Λαγός βρίσκεται στη φυλακή και, επομένως, δεν μπορούσε να μετακινηθεί κατά την ημερομηνία έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης ούτε, πολλώ μάλλον, θα μπορεί να μετακινηθεί μετά την έκδοση της παρούσας απόφασης. Ως εκ τούτου, δεν τίθεται ζήτημα ασφάλειάς του κατά τις εν λόγω υποθετικές μετακινήσεις. Λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπό κρίση υπόθεσης, το επιχείρημα αυτό, το οποίο εξάλλου δεν τεκμηριώνεται επαρκώς από το Κοινοβούλιο, πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 92 Πέραν τούτου, υπενθυμίζεται ότι ο Ι. Λαγός καταδικάστηκε σε βαριά στερητική της ελευθερίας ποινή για τα σοβαρά αδικήματα της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση και της διεύθυνσης εγκληματικής οργάνωσης. Επιπλέον, όπως διαπιστώθηκε κατά την εξέταση του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο σκοπός που προβάλλουν οι προσφεύγοντες για να αποδείξουν την αναγκαιότητα της διαβίβασης των επίμαχων εγγράφων έγκειται στη γνωστοποίηση των συγκεκριμένων ποσών που κατέβαλε το Κοινοβούλιο στον Ι. Λαγό ως αποζημιώσεις παραμονής και ως επιστροφή εξόδων ταξιδιού κατά την κρίσιμη περίοδο, καθώς και ο τρόπος με τον οποίον χρησιμοποιήθηκαν τα ποσά αυτά από τον Ι. Λαγό, προκειμένου να καταστεί ευχερέστερος ο αυξημένος δημόσιος έλεγχος και η αυξημένη λογοδοσία, λαμβανομένου ιδίως υπόψη ότι το Κοινοβούλιο συνέχισε να καταβάλλει ποσά στον Ι. Λαγό παρά την καταδίκη του. Πράγματι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 59 ανωτέρω, οι επίμαχες μετακινήσεις πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια περιόδου κατά την οποία ο Ι. Λαγός είχε ήδη καταδικαστεί για σοβαρά αδικήματα και, επομένως, ήταν θεμιτό το αίτημα των προσφευγόντων να λάβουν πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τον σκοπό και τους προορισμούς των μετακινήσεων αυτών.
- 93 Επομένως, οι κίνδυνοι ενδεχόμενης προσβολής της ελεύθερης άσκησης των βουλευτικών καθηκόντων του Ι. Λαγού και της ασφάλειάς του δεν αρκούν για να δικαιολογήσουν την άρνηση γνωστοποίησης των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, λαμβανομένου υπόψη του έννομου συμφέροντος των προσφευγόντων να πληροφορηθούν τα δεδομένα αυτά, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης.
- 94 Επιπλέον, όσον αφορά το επιχείρημα που προέβαλε το Κοινοβούλιο σχετικά με τους βοηθούς του Ι. Λαγού, σύμφωνα με το οποίο οι βοηθοί αυτοί έχουν έννομο συμφέρον για την προστασία των δεδομένων τους προσωπικού χαρακτήρα επειδή δεν ασκούν δημόσια καθήκοντα (βλ. σκέψη 86

ανωτέρω), διαπιστώνεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 74 έως 78 ανωτέρω, καίτοι πράγματι οι εν λόγω κοινοβουλευτικοί βοηθοί δεν έχουν δημόσια εντολή, δεν αποκλείεται η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται σε έγγραφα σχετικά με τα έξοδα ταξιδιού τους να παρέχει ενδείξεις για τυχόν σχέση, έστω και έμμεση, με εγκληματικές ή παράνομες δραστηριότητες του Ι. Λαγού.

- 95 Επομένως, το επιχείρημα αυτό του Κοινοβουλίου πρέπει να απορριφθεί.
- 96 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Κοινοβούλιο κακώς εκτίμησε ότι η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα θα έθιγε τα έννομα συμφέροντα του Ι. Λαγού και των βοηθών του και ότι, μετά από στάθμιση των διαφόρων αντιτιθέμενων συμφερόντων, η διαβίβαση αυτή δεν συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας.
- 97 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, με τον οποίον προβάλλεται παράβαση των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 και του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2018/1725, πρέπει να γίνει δεκτός όσον αφορά την άρνηση πρόσβασης στα έγγραφα που περιέχουν, αφενός, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του Ι. Λαγού σχετικά με την επιστροφή εξόδων ταξιδιού και τις αποζημιώσεις παραμονής που του κατέβαλε το Κοινοβούλιο και, αφετέρου, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των κοινοβουλευτικών βοηθών του Ι. Λαγού σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού τους, και να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

#### **B. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίον προβάλλεται επικουρικώς παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001**

- 98 Κατά τους προσφεύγοντες, το Κοινοβούλιο δεν έλαβε υπόψη με την προσβαλλόμενη απόφαση το γεγονός ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού, έπρεπε να δοθούν στη δημοσιότητα, τουλάχιστον εν μέρει, όλα τα έγγραφα τα οποία αφορούσε η αίτησή τους.
- 99 Πρώτον, οι προσφεύγοντες θεωρούν ανακριβή την εκτίμηση που διατύπωσε το Κοινοβούλιο με την προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με την οποία η απάλειψη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται στα επίμαχα έγγραφα θα στερούσε από τα έγγραφα αυτά την πρακτική τους αποτελεσματικότητα. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, σε αντίθεση με τις περιστάσεις της υπόθεσης επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2018, Ψαρά κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Τ-639/15 έως Τ-666/15 και Τ-94/16, ΕΥ:Τ:2018:602), η οποία αφορούσε αίτηση παροχής πληροφοριών σχετικών με τις δαπάνες μιας ομάδας μελών του Κοινοβουλίου, η δική τους αίτηση αφορούσε ένα μόνο μέλος του Κοινοβουλίου και, κατά συνέπεια, η απάλειψη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν στερούσε την πρόσβαση στα έγγραφα αυτά από την πρακτική της αποτελεσματικότητας.
- 100 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες θεωρούν εσφαλμένη τη θέση που διατυπώνει το Κοινοβούλιο με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι η πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα δεν θα διασφάλιζε επαρκώς την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, καθόσον, ως εκ του αντικειμένου της, η αίτηση συνδέει κάθε μνημονευόμενο σε αυτήν έγγραφο με τον Ι. Λαγό. Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι η απάλειψη των προσωπικών πληροφοριών που αφορούν τον Ι. Λαγό και τους βοηθούς του προστατεύει αρκούντως την ιδιωτική τους ζωή, ενώ συγχρόνως εξυπηρετεί το συγκεκριμένο συμφέρον πληροφόρησης.

- 101 Το Κοινοβούλιο αντικρούει τα προεκτεθέντα επιχειρήματα. Υποστηρίζει, εξάλλου, ότι τα επιχειρήματα των προσφευγόντων προβλήθηκαν το πρώτον με το υπόμνημα απαντήσεως και, ως εκ τούτου, εκπροθέσμως και απαραδέκτως.
- 102 Συναφώς, πρώτον, υπενθυμίζεται ότι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 97 ανωτέρω, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως έγινε εν μέρει δεκτός όσον αφορά την άρνηση πρόσβασης στα έγγραφα που περιείχαν, αφενός, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του Ι. Λαγού σχετικά με την επιστροφή εξόδων ταξιδιού και τις αποζημιώσεις παραμονής που του κατέβαλε το Κοινοβούλιο και, αφετέρου, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των κοινοβουλευτικών βοηθών του Ι. Λαγού σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού τους. Κατά συνέπεια, παρέλκει συναφώς η εξέταση του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά το ενδεχόμενο μερικής μόνον δημοσιοποίησης των εγγράφων αυτών, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001.
- 103 Δεύτερον, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 97 ανωτέρω, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως απορρίφθηκε καθόσον αφορούσε την άρνηση πρόσβασης, αφενός, στα έγγραφα που αφορούσαν τα ποσά που εισέπραξε ο Ι. Λαγός ως αποζημίωση του άρθρου 10 του καθεστώτος των βουλευτών και ως αποζημίωση γενικών εξόδων και, αφετέρου, στα έγγραφα που αφορούσαν τους μισθούς των διαπιστευμένων και των τοπικών βοηθών του Ι. Λαγού. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, το Κοινοβούλιο όφειλε να παράσχει μερική πρόσβαση στα έγγραφα αυτά, μετά από απάλειψη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
- 104 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, το Κοινοβούλιο υποστήριξε, αφενός, ότι η απάλειψη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα επίμαχα έγγραφα δεν θα εξασφάλιζε επαρκή προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, καθόσον, ως εκ του αντικειμένου της, η αίτηση συνέδεε κάθε μνημονευόμενο σε αυτήν έγγραφο με τον Ι. Λαγό και με τους κοινοβουλευτικούς βοηθούς του. Το Κοινοβούλιο έκρινε, αφετέρου, ότι η δημοσιοποίηση των ζητούμενων εγγράφων με απάλειψη κάθε δεδομένου προσωπικού χαρακτήρα θα στερούσε την πρόσβαση στα έγγραφα αυτά από κάθε πρακτική αποτελεσματικότητα σε σχέση με τον σκοπό που επιδίωκαν οι προσφεύγοντες με την αίτηση πρόσβασης.
- 105 Αφενός, όσον αφορά τα έγγραφα τα σχετικά με τα ποσά που εισέπραξε ο Ι. Λαγός ως αποζημίωση βάσει του άρθρου 10 του καθεστώτος των βουλευτών και ως αποζημίωση γενικών εξόδων, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 55 ανωτέρω, οι προσφεύγοντες δεν κατόρθωσαν να αποδείξουν την αναγκαιότητα μιας τέτοιας διαβίβασης, στο μέτρο που είχαν τη δυνατότητα πρόσβασης στα δεδομένα που αναζητούσαν από τον ιστότοπο του Κοινοβουλίου.
- 106 Δεδομένου ότι τα έγγραφα αυτά δεν είναι αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού που επικαλούνται οι προσφεύγοντες προς στήριξη της αίτησης πρόσβασης, η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων από τα οποία έχει απαλειφθεί οποιοδήποτε δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα δεν θα είχε καμία πρακτική αποτελεσματικότητα σε σχέση με τον εν λόγω σκοπό που επιδίωκαν οι προσφεύγοντες με την αίτηση πρόσβασης. Πράγματι, η μερική πρόσβαση δεν θα επέτρεπε στους προσφεύγοντες να λάβουν περισσότερες πληροφορίες από αυτές που θα μπορούσαν να βρουν στον ιστότοπο του Κοινοβουλίου (πρβλ. απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2018, Ψαρά κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, T-639/15 έως T-666/15 και T-94/16, EU:T:2018:602, σκέψη 126).

- 107 Αφετέρου, όσον αφορά τα έγγραφα τα σχετικά με τους μισθούς των διαπιστευμένων και των τοπικών βοηθών του Ι. Λαγού, υπενθυμίζεται ότι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 72 ανωτέρω, η διαβίβαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται στα έγγραφα αυτά δεν μπορεί να παράσχει στους προσφεύγοντες πληροφορίες σχετικά με ενδεχόμενη άμεση ή έμμεση συμβολή των επίμαχων ποσών στη χρηματοδότηση ή στη συνέχιση εγκληματικής ή παράνομης δραστηριότητας του Ι. Λαγού. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο διαπιστώθηκε στη σκέψη 73 ανωτέρω ότι οι προσφεύγοντες δεν κατόρθωσαν να αποδείξουν την αναγκαιότητα μιας τέτοιας διαβίβασης.
- 108 Ως εκ τούτου, η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων από τα οποία έχει απαλειφθεί οποιοδήποτε δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα θα παρείχε ακόμη λιγότερο στους προσφεύγοντες τη δυνατότητα να λάβουν πληροφορίες για τον σκοπό τον οποίον επιδιώκουν με την αίτηση πρόσβασης. Επομένως, μια τέτοια διαβίβαση δεν θα είχε καμία πρακτική αποτελεσματικότητα σε σχέση με τον επιδιωκόμενο από τους προσφεύγοντες σκοπό.
- 109 Κατά συνέπεια, το Κοινοβούλιο δεν ήταν υποχρεωμένο να παράσχει μερική πρόσβαση στα έγγραφα που μνημονεύονται στη σκέψη 103 ανωτέρω.
- 110 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί των λοιπών επιχειρημάτων που προέβαλε συναφώς το Κοινοβούλιο ή επί του παραδεκτού ορισμένων επιχειρημάτων των προσφευγόντων, το οποίο αμφισβητείται από το Κοινοβούλιο.
- 111 Τα σφάλματα εκτιμήσεως που διαπιστώθηκαν στις σκέψεις 65, 78 και 96 ανωτέρω όσον αφορά την πρόσβαση στα έγγραφα που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του Ι. Λαγού και αφορούν την επιστροφή εξόδων ταξιδιού και τις αποζημιώσεις παραμονής που του κατέβαλε το Κοινοβούλιο, καθώς και στα έγγραφα που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των κοινοβουλευτικών βοηθών του Ι. Λαγού και αφορούν την επιστροφή εξόδων ταξιδιού που καταβλήθηκαν σε αυτούς, αρκούν για να δικαιολογήσουν την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης.
- 112 Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί κατά το μέτρο που το Κοινοβούλιο αρνήθηκε την πρόσβαση στα έγγραφα που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του Ι. Λαγού σχετικά με την επιστροφή εξόδων ταξιδιού και τις αποζημιώσεις παραμονής που κατέβαλε σε αυτόν το Κοινοβούλιο, καθώς και στα έγγραφα που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των κοινοβουλευτικών βοηθών του Ι. Λαγού σχετικά με την επιστροφή εξόδων ταξιδιού που εισέπραξαν. Η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

#### **IV. Επί των δικαστικών εξόδων**

- 113 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 114 Δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο ηττήθηκε ως προς το ουσιώδες μέρος των αιτημάτων, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα των προσφευγόντων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με στοιχεία A (2021) 10718C, της 8ης Απριλίου 2022, κατά το μέτρο που απορρίπτει την αίτηση πρόσβασης της Luisa Izuzquiza και των Arne Semsrott και Stefan Wehrmeyer, αφενός, στα έγγραφα τα σχετικά με την επιστροφή εξόδων ταξιδιού και τις αποζημιώσεις παραμονής που κατέβαλε το Κοινοβούλιο στον Ιωάννη Λαγό, τα οποία περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του τελευταίου, και, αφετέρου, στα έγγραφα τα σχετικά με την επιστροφή εξόδων ταξιδιού που καταβλήθηκε στους κοινοβουλευτικούς βοηθούς του Ι. Λαγού από το Κοινοβούλιο, τα οποία περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των βοηθών.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Van der Woude

da Silva Passos

Gervasoni

Róltorak

Pynnä

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Μαΐου 2024.

(υπογραφές)